

РЕШЕНИЕ

№ 697

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6362** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. П., действащ чрез адв. Т. С., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221122002704-091-001/06.12.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 259/24.02.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“-С., издадено при заместване.

Жалбоподателят обжалва ревизионния акт като незаконосъобразен и необоснован. Твърди, че изводите на органите по приходите не се подкрепят и са в противоречие със събраните при ревизията доказателства, което ги прави неверни и това е довело до неправилно приложение на материалноправните разпоредби. Поддържа се, че административният орган е допуснал нарушение на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила. Иска се отмяна на ревизионния акт. В съдебните заседания жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-С. при ЦУ на НАП, представляван от юрисконсулт, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията и доводите в жалбата, прецени събраните по делото доказателства, и като направи служебна проверка съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, установи следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/

№Р-22221122002704-020-001/31.05.2022г., издадена от Д. И. В., на длъжност началник сектор при ТД на НАП Б., оправомощен със Заповед № ЗЦУ-753/05.05.2022 г. и Заповед № ЗЦУ-957/31.05.2022г. на зам. - изпълнителния директор на НАП. Ревизията е възложена за установяване на задълженията на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 09.2021 г. и м.11.2021 г. ЗВР е връчена електронно на 06.06.2022 г. и е изменяна със заповеди с номера №Р-22221122002704-020-002/31.08.2022г. и №Р-22221122002704-020-003/ 03.10.2022г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221122002704-092-001/15.11.2022г., срещу който не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА № Р-22221122002704-091-001/06.12.2022г., издаден от Д. И. В. като орган, възложил ревизията, и Д. Ж. Й., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 14.01.2021 г.

Срещу РА дружеството е подало жалба вх. №53-06-10749/23.12.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-25/06.01.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., която решаващият орган е приел за неоснователна и с Решение № 259/24.02.2023г. е потвърдил изцяло РА. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено на лицето по електронен път на 01.03.2022г.

С РА са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 88 133,37 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 9 070,63 лв. за данъчни периоди м. 09.2021 г. и м. 11.2021 г.

Предприетите от органите по приходите действия и направените от тях констатации и изводи са следните:

На ревизираното дружество са връчени 3 бро Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ - №Р-22221122002704-040-001/02.06.2022 г., №Р- 22221122002704-040-002/ 27.07.2022 г. и №Р-22221122002704-040-003/29.08.2022 г., като е изискано представяне на търговски и счетоводни документи относно ревизираните периоди, включително доказателства за конкретни доставчици. От ревизираното дружество не са представени никакви търговски и счетоводни документи.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД е връчено Уведомление изх. №Р-22221122002704-113-001/27.07.2022 г. за това, че задълженията на дружеството по ЗДДС ще бъдат определени по особения ред поради наличие на основанията по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК.

Ревизиращите органи са констатирани, че са налице данни за издадено Разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти №BG/WDA/MP-0136/16.10.2019 г.

Извършени са насрещни проверки на А. Т. И., в качеството на управител на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД, и на „ХАФТОР“ ЕООД - доставчик на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД, документирани с Протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, съответно №П-22221022156557-141 -001/07.10.2022 г. и №П-22221722118434-141-001/18.08.2022 г.

От А. Т. И. са постъпили писмени обяснения, според които предмет на дейност на дружеството е търговия на едро с фармацевтични, козметични и медицински изделия. Дружеството е сключило договор за счетоводно обслужване с „ПРО КОНСУЛТ 2015“ ООД, ЕИК:[ЕИК]. Понастоящем „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД няма сключени трудови договори. Относно доставчик „ХАФТОР* ЕООД е посочено, че към фактурите били издадени кредитни известия. Липсват плащания по фактурите. Кореспонденцията е

водена с управителя на дружеството Т. И.. Приложени са фактура № 18/15.11.2021 г. с ДО 180 000 лв. и ДДС 36 000 лв. с предмет – по договор за доставка на сървърно оборудване, както и кредитно известие №20/12.09.2022 г. с ДО 180 000 лв. и ДДС 36 000 лв. с предмет - по договор за доставка на сървърно оборудване.

До „ХАФТОР“ ЕООД е изготвено ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, по което документи и счетоводни регистри не са представени. По данни на НАП, това дружество е било регистрирано по ЗДДС на 11.02.2019 г. по избор и е дерегистрирано на 04.11.2020 г. при установени обстоятелства по чл. 176, т. 1 от ЗДДС - лицето не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция. На 23.08.2021 г. отново е регистрирано по ЗДДС - задължителна регистрация поради реализиран облагаем оборот и отново е дерегистрирано на 12.04.2022 г. по инициатива на орган на НАП на основание чл. 176, т. 1 от ЗДДС. Към 03.06.2022 г. дружеството е разполагало с 13 работници, назначени в периода 25.06.2021 г. - 03.09.2021 г. на длъжност аниматори и касиери. „ХАФТОР“ ЕООД е регистрирало 7 ЕКАФП, всичките са с адрес [населено място], к.к. „Слънчев бряг“, комплекс Айсберг на обект „Лунапарк“. Дружеството не притежава имоти и МПС. Фактура №18/15.11.2021 г. е отразена в дневника за продажби на „ХАФТОР“ ЕООД за данъчен период м. 11.2021 г. с получател „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД. В дневника за покупки е отразена фактура №[ЕГН]/16.11.2021 г. с ДО 179 800 лв. и ДДС 35 960 лв. с издател „ХОЛЛИ 1“ ЕООД, което абячу не е отразило в дневниците за продажби тази фактура.

Извършена е и насрещна проверка на „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], в качеството на доставчик на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД, за което е съставен ПИНП №П-29002922118847-141-001/13.07.2022 г. В резултат на това са постъпили писмени обяснения, според които изисканите от ревизиращите органи 12 фактури за покупка на бензин 95 са издадени на „ОС - СТРОЙ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. Доставките са платени в брой или чрез банкова карта на съответните обекти и са осчетоводени по клиентска сметка 411, по сметката за прихода 702, по сметката за данък добавена стойност 453/2 и по сметки от гр. 50 за постъпили плащания от клиенти. Фактурите са описани и декларирани в дневник продажби на „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД. Приложени са изисканите данъчни документи.

Насрещна проверка е извършена и на „ПРО КОНСУЛТ 2015“ ООД – дружеството, отговорно за счетоводното обслужване на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД, Видно от ПИНП №П-22221122156020-141-001 /19.10.2022 г., изготвено е ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК чрез прилагане към данъчното досие. Документи и счетоводни регистри не са представени. По данни на ИС на НАП дружеството е било регистрирано по ЗДДС на 22.06.2020 г. - регистрация по избор и е дерегистрирано на 23.06.2021 г. при установени обстоятелства по чл. 176, т. 1 от ЗДДС.

Относно фактура №18/15.11.2021 г. с предмет - по договор за доставка на сървърно оборудване приходните органи са констатирани, че липсват писмени доказателства за предаване на сървърно оборудване, включително липсват доказателства за плащане. Формирано е заключение, че издадената фактура не обоснова настъпило данъчно събитие /авансово плащане или доставка на стока/ поради което не са изпълнение изискванията на чл. 26, ал. 7 от ЗДДС или чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС. В резултат с РА не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 36 000 лв. по процесната фактура.

Относно 12 фактури с ДО 242 378,35 лв. и ДДС 48 469,66 лв., отразени в дневника за покупки като издадени от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД приходните органи са

констатирани, че фактурите са издадени на различен получател - „ОС - СТРОЙ“ ЕООД. Формирано е заключение, че ревизираното дружество неправомерно е отразило в отчетен регистър - дневник за покупки фактурите, като за 2 фактури са посочени невярни стойности: №[ЕГН]/23.08.2021 г. с ДО 137 420 лв. и ДДС 27 480 лв., а фактурата, предоставена от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, е с ДО 137,42 лв. и ДДС 27,48 лв.; №[ЕГН]/26.08.2021 г. с ДО 104 110 лв. и ДДС 20 820 лв., а фактурата, предоставена от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, е с ДО 104,11 лв. и ДДС 20,82 лв. В резултат на това, на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС с РА не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 48 469,66 лв. по процесните фактури.

Относно останалите фактури, по които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит, издадени от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ДО 14 063,54 лв. и ДДС 2 812,87 лв., от „НИС ПЕТРОЛ“ ЕООД с ДО 87,26 лв. и ДДС 17,45 лв. и от „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ДО 208,01 лв. и ДДС 41,60 лв., ревизиращите органи са приели, че поради непредставяне на изисканите документи, справки и писмени обяснения не може да се извърши проверка относно обстоятелствата налице ли е доставка на стоки по смисъла на ЗДДС, нито дата на възникване на данъчното събитие и налице ли е плащане. Това е обосновало извод, че „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД не притежава данъчни документи, съответно, че не е изпълнено условието на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, предвид което задълженото лице не може да упражни правото си на данъчен кредит по описаните фактури.

Правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на административния ред за обжалване на РА, поради което е допустима.

По същество е неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила на ДОПК за извършването на ревизията. РА е издаден от компетентните органи по чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението на горестоящия орган също е издадено при наличието на компетентност, предвид наличието на валидна заповед за оправомощаване на началника на отдел „Обжалване“ да изпълнява правомощията на директора на дирекция "ОДОП" при отсъствие на титуляра /Заповед № ЗЦУ –ОПР-53/01.12.2022г./ и Заповед за командироване на Е. П. за периода на издаване на решението /Заповед № 273/13.02.2023г./.

Ревизионният акт е и в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно чл.68, ал.1,т.1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, а според ал.2 на същата разпоредба правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Данъкът става изискуем според чл.25, ал.6 от ЗДДС на датата на възникване на данъчното събитие, която съобразно чл.25, ал.2 е датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. Съвкупният анализ на посочените разпоредби сочи, че правото на приспадане на данъчен кредит е несъмнено обусловено от извършването на облагаема доставка, в рамките на която лицето е получило определени стоки или услуги. Наред с това, в чл.71,т.1 от ЗДДС законът е предвидил като условие за упражняване на това право лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.

114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред.

Прилагайки общото правило за разпределяне на доказателствената тежест, установено в чл.154 от ГПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК, в тежест на жалбоподателя е да установи по делото, че по спорните фактури са изпълнени както формалните, така и материалните предпоставки за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит. На жалбоподателя са дадени указания във връзка с тежестта на доказване и му е предоставена възможност за попълване на делото с доказателства. Въпреки това, жалбоподателят не прояви процесуална активност и усърдие за събирането им, поради което съдът основава изводите си на доказателствата, събрани в административното производство, и при съобразяване последиците от недоказването на фактите и обстоятелствата, за които съответната страна носи тежестта на доказване. Основавайки се на тях, съдът намира, че органите по приходите законосъобразно са приели, че не са налице условията за признаване право на данъчен кредит на жалбоподателя по процесните фактури, като конкретните съображения за това са следните:

На първо място, правилно ревизиращите органи са отказали да признаят право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „НИС ПЕТРОЛ“ ЕООД и „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, доколкото самите фактури не са представени в хода на ревизията нито от ревизираното дружество, нито от обслужващото счетоводството му лице. След като ревизираното лице не представя фактурите, които е включило в дневниците си за покупки, закономерно се налага извода, че същото не разполага с тези документи, а липсата на данъчен документ само по себе си е достатъчно основание да се откаже правото на данъчен кредит. Наред с това, по отношение на 12 фактури, издадени от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е констатирано, че същите са с различен получател, а несъответствието в стойностите по фактури №[ЕГН]/23.08.2021 г. и №[ЕГН]/26.08.2021 индикира и неправомерно начислен данък - чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.

По отношение правото на данъчен кредит по фактура №18/15.11.2021 г. за доставка на сървърно оборудване, издадена от „ХАФТОР“ ЕООД, е изпълнена формалната предпоставка, тъй като данъчният документ е представен от управителя на дружеството – жалбоподател при извършената му проверка. Обоснована обаче е преценката на ревизиращите органи за липса на материалната предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит, а именно – наличие на реално осъществена доставка. В случая освен фактурата не са представени никакви доказателства, че сървърното оборудване е било доставено, нито че такова оборудване е било налично - закупено или притежавано от доставчика, така че същият да може да извърши продажбата му на жалбоподателя. Изводът, че фактурата не обективира осъществена доставка, се потвърждава и от факта, че не са налице данни за извършено плащане. В същото време, правилно органите по приходите не са кредитирали представеното кредитно известие №20/12.09.2022 г. към фактурата по съображения, че същото не е включено в отчетните регистри на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД за период м. 09.2022 г., както и понастоящем, и доколкото това е частен документ без достоверна дата, същият се явява съставен за целите на ревизията.

С оглед изложеното, съдът намира, че правилно органите по приходите са отказали да признаят правото на данъчен кредит на жалбоподателя и са извършили корекция на декларацианите резултати по ЗДДС за съответните периоди.

В обобщение, ревизионният акт се явява изцяло законосъобразен и жалбата срещу

него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл.8 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221122002704-091-001/06.12.2022г., издаден от органите по приходите, потвърден с Решение № 259/24.02.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“- С..

ОСЪЖДА „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 8 426 лв. (осем хиляди четиристотин двайсет и шест лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

